

Studiu EY 2026: Tendințe în fenomenul emigrației în România și Europa

Emigrația rămâne un fenomen definitoriu pentru România, marcată de o pierdere semnificativă de populație și forța de muncă calificată, dar contrabalansată recent de fluxuri imigraționale în creștere. Conform studiului EY „[Migrația la rascruce: Evoluția emigrației și imigrației în România în cadrul sistemului global](#)”, publicat în februarie 2026, România se confruntă cu o realitate duală: o emigrare masivă, care a redus populația rezidentă cu aproximativ 2,3 milioane de locuitori în ultimele două decenii, dar și o imigrație emergentă, care a generat un sold migratoriu net pozitiv între 2022 și 2024.

Acest raport analizează impactul asupra economiei, societății și culturii, evidențiind tendințe specifice României în comparație cu cele europene, unde migrația devine esențială pentru contracararea îmbatrânirii demografice și a deficitelor de forță de muncă.

Principalele 3 motive care îi determina pe români să aleaga calea emigrării

În România, emigrarea a fost accelerată după 2008, afectând în special tinerii și profesioniștii calificați din sectoare precum IT, inginerie și servicii profesionale. **Motivele principale includ cautarea unor oportunități mai bune în străinătate, salarii superioare și condiții de viață mai bune.** În 2024, 229.180 de persoane au emigrat, o creștere de 13% față de 2022.

Această pierdere a creat deficite acute de forță de muncă, presiune asupra sistemelor de pensii și sănătate, dar a generat și cash flow-uri spre România, care susțin nu doar familiile celor emigrați, dar și economia în general. Spre deosebire de alte țări est-europene, precum Polonia, care implementează programe de repatriere cu stimulente financiare, locuințe și locuri de muncă, în România încă nu sunt create și aplicate politici coerente de reintegrare, deși importanța diasporei (aproape 6 milioane de români trăiesc în afara granițelor) este, evident, recunoscută. Comparativ, în Europa, emigrarea este parte a unui context mai larg de migrație netă pozitivă, determinată de îmbatrânirea populației și nevoia de forță de muncă.

Cele mai puternice 5 tendințe privind emigrația în România

Maturizarea profilului emigranților

Se observa o creștere a ponderii emigranților cu vârste între 40-59 ani și peste 60 de ani, în timp ce proporția tinerilor sub 39 de ani rămâne majoritară. Aceasta indică o schimbare structurală în dinamica emigrației, cu implicații asupra forței de muncă și capitalului uman din România.

Persistența emigrației tinerilor cu tendințe de reducere relativă

Deși tinerii sub 39 de ani continuă să reprezinte o parte importantă a emigranților, ponderea lor scade, ceea ce poate reflecta atât schimbări în existența unor oportunități interne, cât și în preferințele migratorii. Totuși, pierderea acestui segment afectează competitivitatea și inovația în economie.

Impactul semnificativ al remitențelor asupra economiei

Remitențele trimise de românii din diaspora au atins niveluri record, de aproximativ 9,5 miliarde USD în 2024, depășind cu 67% investițiile straine directe. Aceste fonduri susțin consumul, investițiile gospodăriilor și inițiativele antreprenoriale, fiind o sursă vitală de finanțare externă.

Fenomenul de întoarcere a emigranților și potențialul acestuia

Se observa un trend de întoarcere a românilor plecați în străinătate, însă integrarea lor pe piața muncii este esențială pentru a preveni efectele negative, precum creșterea șomajului. Modele de succes, precum cel polonez, arată că sprijinul financiar, locativ și profesional poate stimula această revenire.

Presiunea demografică și economică cauzată de emigrație și îmbatrânirea populației

Emigrația combinată cu îmbatrânirea populației pune presiune pe sistemele de sănătate și pensii, reducând baza activă a forței de muncă și afectând productivitatea și sustenabilitatea economică pe termen lung.

Potrivit datelor din studiul nostru, în 2025, piramida populației este aproape inversată, ponderea persoanelor vârstnice și a pensionarilor a crescut semnificativ. Vârsta medie a populației rezidente a urcat de la 37 de ani în 2005, la 42 de ani în 2025. În numai două decenii, baza piramidei pe vârste s-a restrâns, ceea ce indică o rată a natalității considerabil mai redusă față de 2005. În paralel, segmentul tânăr și apt de muncă, în special populația de până la 40 de ani, s-a diminuat ca urmare a emigrației masive către alte state. Această structură demografică pune o presiune tot mai mare pe sistemul de sănătate, confruntat cu nevoile unei populații îmbătrânite, și tensionează sever bugetul de pensii, care devine mai greu de susținut de o forță de muncă tânără aflată în scădere ca pondere în total populație. Pentru mediul de afaceri din România această realitate demografică reprezintă un risc imens prin probleme în retenția forței de muncă, dar mai ales prin greutatea de a eficientiza forța de muncă.

România, cu o populație rezidentă în scădere la puțin peste 19 milioane (la 1 ianuarie 2025, cu aproape 0,2% mai puțin față de anul anterior), ar putea beneficia de această dinamică, transformând emigrarea în oportunități prin repatriere și imigrație strategică. Se impun, prin urmare, programe de reintegrare cu stimulente fiscale, cooperare între afaceri și autorități pentru integrare, simplificarea vizelor pentru nomazi digitali și controale stricte la recrutare pentru a evita riscuri legale. România trebuie să gestioneze mai bine legătura cu diaspora și să transforme mobilitatea într-un avantaj competitiv.

Europa vede migrația ca un avantaj competitiv esențial pentru contracararea crizei demografice. Prin urmare, și România trebuie să accelereze tranziția de la o țară emițătoare la una receptoare, gestionând echilibrat provocările și oportunitățile fenomenului emigraționist, învățând chiar din experiența țărilor mai dezvoltate din Vestul Europei. Fără reforme, trendul emigrării risca să perpetueze declinul, în timp ce alinierea la modelul european ar putea susține creșterea sustenabilă.